

UCHWAŁA Nr 81 RADY MINISTRÓW

z dnia 3 lutego 1951 r.

w sprawie zasad i trybu wykonywania budżetu Państwa na rok 1951.

Na podstawie art. 4 i 5 ustawy z dnia 30 grudnia 1950 r. o prowizorium budżetowym na okres od 1 stycznia do 31 marca 1951 r. (Dz. U. R. P. Nr 58, poz. 525) Rada Ministrów za zgodą Rady Państwa uchwala, co następuje:

§ 1. Przy wykonywaniu budżetu Państwa (budżet centralny i budżety terenowe) powinny być przestrzegane następujące zasady:

- 1) pełnego i terminowego wykonywania zadań Narodowego Planu Gospodarczego,
- 2) pełnego i terminowego wykorzystywania źródeł dochodów,
- 3) dokonywania wydatków w sposób najbardziej gospodarny przy dążeniu do stałego obniżania kosztów,
- 4) dokonywania wydatków tylko w miarę realizacji odpowiadających im zadań rzeczowych,
- 5) zarachowywania wpływów wyłącznie na dochód budżetu z wyjątkiem wpływów przedsiębiorstw prowadzonych na zasadach rozrachunku gospodar-

czego oraz pozabudżetowych środków specjalnych (§ 20),

- 6) dokonywania wydatków z budżetu wyłącznie na cele określone przez poszczególne tytuły, paragrafy i pozycje budżetowe.

§ 2. Podstawą wykonywania budżetu Państwa są:

- 1) budżet centralny w układzie wykonawczym, ustalonym przez Radę Ministrów,
- 2) jednostkowe budżety terenowe uchwalone przez rady narodowe,
- 3) plan inwestycyjny wraz z planem sfinansowania inwestycji.

§ 3. 1. Pobieranie dochodów i dokonywanie wydatków budżetowych następuje zgodnie ze zbiorczymi oraz indywidualnymi preliminarzami dochodów i wydatków, określającymi w klasyfikacji szczegółowej zadania dla poszczególnych wykonawców.

2. Dokonywanie wydatków inwestycyjnych następuje zgodnie z tytułami inwestycyjnymi.

§ 4. 1. Budżet Państwa wykonywany jest w granicach planu wykonania dochodów i wydatków zawierającego podział na kwartały i sporządzonego przez bezpośrednich wykonawców.

2. W zakresie inwestycji plany wykonania wydatków inwestycyjnych sporządzają co kwartał banki finansujące inwestycje na podstawie wniosków zgłaszanych przez inwestorów.

3. Plany wykonywania dochodów i wydatków władz naczelnych w budżecie centralnym zatwierdza Minister Finansów. Zatwierdzenie to wymaga zgody Rady Państwa co do części dotyczących Prezydenta Rzeczypospolitej, Sejmu Ustawodawczego, Rady Państwa, Najwyższej Izby Kontroli, Prokuratury Rzeczypospolitej i Komisji Specjalnej.

4. Plany wykonywania dochodów i wydatków poszczególnych budżetów terenowych zatwierdzają prezydya właściwych rad narodowych. Plany wykonywania dochodów i wydatków zbiorczego budżetu wojewódzkiego (budżetów m. st. Warszawy i m. Łodzi) zatwierdza Minister Finansów.

§ 5. 1. Kredyty budżetowe w budżecie centralnym otwiera Minister Finansów na wniosek władz naczelnych, kredyty budżetowe w budżetach terenowych otwierają w jednostkowych budżetach województw (m. st. Warszawy i m. Łodzi) i powiatów oraz miast stanowiących powiaty — przewodniczący prezydium właściwej rady narodowej na wniosek wydziału finansowego, w budżetach gmin i miast nie stanowiących powiatów — prezydya właściwych rad narodowych gmin i miast.

2. Kredyty budżetowe powinny być otwierane zgodnie z zasadami określonymi w § 1 pkt 1, 3 i 4 w granicach kwot przewidzianych w zatwierdzonych planach wykonania dochodów i wydatków z uwzględnieniem wykorzystania kredytów otwartych na okresy poprzednie.

3. Władze naczelne i wydziały prezydium rad narodowych są uprawnione do przekazywania podległym jednostkom budżetowym i gospodarczym kredytów budżetowych, otwartych w trybie przewidzianym w ust. 1.

4. Kredyty budżetowe wygasają z dniem 31 grudnia 1951 r.

§ 6. 1. Otwarcie kredytów budżetowych na inwestycje objęte budżetem Państwa następuje w drodze zlecenia, wydanego przez Ministra Finansów bankom finansującym inwestycje, finansowania planu inwestycyjnego na rok 1951. Podstawę zlecenia stanowi

zatwierdzony plan inwestycyjny na rok 1951 wraz z planem sfinansowania inwestycji.

2. Na podstawie zlecenia wymienionego w ust. 1 banki finansujące inwestycje otwierają kredyty inwestorom, finansowanym z budżetu centralnego i budżetów terenowych.

3. Kredyty budżetowe w zakresie inwestycji wygasają z dniem 31 grudnia 1951 r.

§ 7. 1. Właściwy minister może przenosić kredyty budżetowe pomiędzy pozycjami tego samego paragrafu budżetu centralnego.

2. W zakresie budżetów terenowych uprawnienie, określone w ust. 1, przysługuje: w stosunku do budżetów jednostkowych województw (m. st. Warszawy i m. Łodzi) i powiatów oraz miast stanowiących powiaty — przewodniczącemu prezydium właściwej rady narodowej na wniosek wydziału finansowego, w stosunku do budżetów gmin i miast — prezydium rad narodowych gmin i miast.

§ 8. 1. Minister Finansów może przenosić na wniosek właściwego ministra kredyty budżetowe między paragrafami w obrębie tego samego tytułu budżetu centralnego.

2. W zakresie budżetów terenowych uprawnienie, określone w ust. 1, przysługuje prezydium właściwych rad narodowych.

§ 9. 1. Minister Finansów w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego może przenosić na wniosek właściwego ministra kredyty budżetowe między tytułami w obrębie tego samego działu i tej samej części budżetu centralnego.

2. Minister Finansów na podstawie uchwały Rady Ministrów może przenosić kredyty budżetowe między tytułami różnych części układu wykonawczego, w obrębie jednak tego samego działu budżetu centralnego.

3. Prezydium rady narodowej może za zgodą prezydium rady narodowej bezpośrednio wyższego stopnia przenosić kredyty między tytułami jednego lub różnych rozdziałów w obrębie jednak tego samego działu danego budżetu terenowego.

4. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej m. st. Warszawy i m. Łodzi) może dokonać w jednostkowym budżecie województwa (m. st. Warszawy i m. Łodzi) przeniesień określonych w ust. 3 za zgodą Ministra Finansów.

§ 10. Prezydium każdej rady narodowej może za wspólną zgodą Ministra Finansów i Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, wyrażoną na wniosek prezydium wojewódzkiej rady narodowej, przenosić kredyty między działami zarówno w obrębie jednego jak i różnych rozdziałów danego budżetu terenowego.

§ 11. 1. Minister Finansów może na wniosek właściwego ministra przenosić kredyty budżetowe, ustalone w cz. 31, dz. 17 budżetu centralnego, na wszystkie części, działy i tytuły.

2. Minister Finansów przenosi kredyty budżetowe określone w ust. 1 na wydatki inwestycyjne budżetu centralnego bądź na dotację wyrównawczą na inwestycje budżetów terenowych na podstawie decyzji Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 12. 1. Przeniesienia kredytów budżetowych na inwestycje między działami i częściami budżetu centralnego dokonywane są przez Ministra Finansów na

podstawie decyzji Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

2. Przeniesienia kredytów budżetowych na inwestycje między różnymi działami budżetów terenowych — zarówno w ramach jednego, jak i różnych rozdziałów — oraz przeniesienia w tym samym działie między różnymi rozdziałami dokonywane są przez prezydium zainteresowanych rad narodowych za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów, wyrażoną na wniosek prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej.

§ 13. Przewidziane w § 7 ust. 1, § 8 ust. 1, § 9 ust. 1 i § 11 uprawnienia do przenoszenia kredytów budżetowych w budżecie centralnym przysługują w części I Prezydentowi Rzeczypospolitej i Radzie Państwa po wysłuchaniu opinii Ministra Finansów, w zakresie części II — Marszałkowi Sejmu Ustawodawczego w porozumieniu z Ministrem Finansów, w zakresie części III — Prezesowi Najwyższej Izby Kontroli w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 14. 1. Przeniesienia nie mogą powodować zmian w kredytach budżetowych, ustalonych w §§ 1 i 17 klasyfikacji budżetowej.

2. Przy przeniesieniach, określonych w §§ 9, 10 i 11, powinny być wskazane w tytułach paragrafy, z których przenosi się kredyty.

3. Kwoty przeniesień na tytuły powinny być ustalone w szczegółowej klasyfikacji paragrafowej.

4. Przeniesienia, określone w §§ 7, 8 ust. 2 i § 9 ust. 3, mogą być dokonane tylko na podstawie wytycznych ustalonych przez Ministra Finansów.

§ 15. 1. Rada Ministrów uchwała kredyty dodatkowe dla budżetu centralnego na wniosek Ministra Finansów w ramach nadwyżki budżetowej. W zakresie inwestycji Rada Ministrów uchwała kredyty dodatkowe dla budżetu centralnego na wniosek Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów.

2. Minister Finansów w szczególności uzasadnionych przypadkach może za zgodą Prezesa Rady Ministrów otwierać zaliczkowo kredyty na poczet kredytów dodatkowych, o których mowa w ust. 1. Zaliczkowe otwarcie dodatkowych kredytów na inwestycje wymaga zgody Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 16. Minister Finansów może w budżecie centralnym zwiększać wydatki na finansowanie różnic wyrównawczych, środków obrotowych i strat przedsiębiorstw, prowadzonych na zasadach rozrachunku gospodarczego, do wysokości zwiększonych wpłat z tytułu różnic wyrównawczych, nadwyżek środków obrotowych i wpłat z zysku tych przedsiębiorstw.

§ 17. 1. Rada narodowa może zmniejszyć przypadające budżetowi terenowemu niższego stopnia dochody regulujące i dotacje wyrównawcze z wyjątkiem dotacji wyrównawczych na inwestycje (dochody wyrównawcze)

i przekazać uzyskaną ze zmniejszenia sumę innemu terenowemu budżetowi niższego stopnia w przypadkach:

- 1) gdy nie uwzględniono w pełni własnych źródeł dochodów lub
- 2) gdy budżetowi terenowemu niższego stopnia przyznano inny rodzaj dochodów wyrównawczych albo
- 3) gdy wymaga tego wykonanie zadań Narodowego Planu Gospodarczego.

2. Minister Finansów korzysta z uprawnienia, określonego w ust. 1, w stosunku do dochodów wyrównawczych, przekazywanych z budżetu centralnego budżetom wojewódzkim (budżetom m. st. Warszawy i m. Łodzi).

§ 18. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego może w porozumieniu z Ministrem Finansów zmniejszyć przypadającą z budżetu centralnego poszczególnemu budżetowi terenowemu dotację wyrównawczą na inwestycje i przenieść ją na wydatki inwestycyjne budżetu centralnego w przypadku, gdy zadania inwestycyjne na danym terenie wykonywane są przez jednostkę budżetu centralnego jako inwestora.

§ 19. 1. Prezydium rad narodowych uruchamiają kredyty dodatkowe, jeżeli na skutek powierzenia im przez Rząd lub prezydium rad narodowych bezpośrednio wyższego stopnia nowych zadań konieczne jest powiększenie globalnej kwoty wydatków danego budżetu terenowego.

2. Kredyty dodatkowe powinny mieścić się w granicach dodatkowych limitów wydatków budżetu Państwa lub budżetu zbiorczego wyższego stopnia.

3. Przy zlecaniu nowych zadań Rada Ministrów lub prezydium rady narodowej wyższego stopnia powinny wskazać dodatkowe źródła pokrycia kredytów dodatkowych.

§ 20. 1. Przez pozabudżetowe środki specjalne rozumie się dochody jednostek budżetowych, nie wynikające z podstawowej ich działalności, a określone przez Ministra Finansów i wydatkowane na określone przez niego cele.

2. Wydatki z pozabudżetowych środków specjalnych mogą być dokonywane zgodnie z zatwierdzonym preliminarzem pozabudżetowych środków specjalnych do wysokości wpływów tych środków.

§ 21. 1. Narodowy Bank Polski wykonuje obsługę kasową budżetu Państwa oraz współdziała w kontroli jego wykonania.

2. Banki finansujące inwestycje dokonują kontroli finansowej inwestycji.

§ 22. Upoważnia się Ministra Finansów do wydawania przepisów szczegółowych dotyczących wykonywania budżetu Państwa.

§ 23. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Finansów.

§ 24. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz